

ὁ Ἀκραγαντῖνος οὐ διεφέροντο τοῖς τυράννοις, πάντα
 τὰ πράγματα λυμαινομένους καὶ παροινούοντας ὀρῶντες·
 ἐπεὶ δὲ τοὺς ἐρωμένους αὐτῶν ἐπείρων, ὥσπερ ἱεροῖς
 ἀσύλοις καὶ ἀθίκτοις ἀμύνοντες ἠφείδησαν ἐαυτῶν.
 5 λέγεται καὶ Ἀλέξανδρος ἐπιστεῖλαι Θεοδώρῳ Πρωτέου
 ἀδελφῷ 'πέμψον μοι τὴν μουσουργὸν δέκα τάλαντα
 λαβών, εἰ μὴ ἐρᾷς αὐτῆς·' ἑτέρου δὲ τῶν ἐταίρων Ἀντι-
 πατρίδου μετὰ ψαλτρίας ἐπικωμάσαντος, ἠδέως διατεθεὶς
 πρὸς τὴν ἄνθρωπον ἐρέσθαι τὸν Ἀντιπατρίδην 'οὐ δήπου
 D σὺ τυγχάνεις ἐρῶν ταύτης;' τοῦ δὲ 'καὶ πάνυ' φήσαντος,
 11 εἰπὼν 'ἀπόλοιό τοίνυν κακὸς κακῶς' ἀποσχέσθαι καὶ μὴ
 θιγεῖν τῆς γυναικός. (17.) Σκόπει τοίνυν αὐθις' ἔφη
 'τοῖς ἀρηίοις ἔργοις ὅσον Ἔρως περίεστιν, οὐκ ἀργὸς
 ὢν, ὡς Εὐριπίδης (fr. 322, 1) ἔλεγεν, οὐδ' ἀστράτευτος
 15 οὐδ' 'ἐν μαλακαῖσιν <ἐννυχέυ>ων παρειαῖς νεανίδων'
 (Soph. Ant. 783). ἀνὴρ γὰρ ὑποπλησθεὶς Ἔρωτος οὐδὲν
 ἄρεος δεῖται μαχόμενος πολεμίοις, ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ θεὸν
 ἔχων συνόντα

20 'πῦρ καὶ θάλασσαν καὶ πνοὰς τὰς αἰθέρος
 περᾶν ἔτοιμος' (Trag. ad. 408)

ὑπὲρ τοῦ φίλου οὐπερ ἂν κελεύῃ. τῶν μὲν γὰρ τοῦ Σοφο-
 κλέους Νιοβιδῶν βαλλομένων καὶ θνησκόντων ἀνακαλεῖ-
 E ταί τις οὐθένα βοηθὸν ἄλλον οὐδὲ σύμμαχον ἢ τὸν
 ἐραστήν,

25 'ὦ . . . ἀμφ' ἐμοῦ στεῖλαι' (Soph. fr. 410).